

VAT VOL *verhalen* OP WHISKY-AVOND

Je kunt met vrienden en collega's natuurlijk uit eten gaan, of iets sportiefs doen. Maar gezelligheid kan ook hand in hand gaan met een leerzame avond. Bijvoorbeeld op een whisky- of wijnproeverij. 'Een leuke avond samen, je hebt wat te vertellen en je steekt ook nog wat op. En het ontardt steevast in een feestje.'

DOOR FREDERIKE KROMMENDIJK
 FOTO'S JAN HOUWERS, RIKKERT HARINK EN LARS SMOOK

Grand café De Zon in Goor zit vol, stampvol. Aan tafels, aan de bar, overal staan mensen. Maar ze hebben allemaal een leeg glas. Het wachten is op de eerste whisky die kenner Henri Goossen zal laten rondgaan. Wachten is helemaal geen straf als je iemand zo vol vuur hoort vertellen over de godendrank die straks geschonken wordt. Goossen, in vol Schots ornaat met kilt, heeft de zaal aan zijn voeten. „Ook al ben je nog zo'n flapdrol, met een glas goede whisky en een goeie sigaar ben je in elk geval 20 minuten per dag een echte kerel”, buldert hij, en de zaal buldert mee, van het lachen. Goossen legt het proces van destilleren uit, de verschillende smaken uit de verschillende streken, en hoe whisky aan het kenmerkende vleugje turfgeur komt. Daar komen geen ingewikkelde termen aan te pas; de turfsterkte varieert volgens de bon-vivant simpelweg van: 'Ik roek nie wat' tot 'Gottegot ik stoa in Drente'.

Allemaal leuk en aardig, maar nu mogen de glazen wel eens gevuld. We beginnen met een Edradower, van een klein bedrijf dat in een jaar net zoveel whisky maakt als gigant Glenfiddich in een week. Tien jaar oud, uit de Highlands. Iedereen krijgt een bodempje - rustig aan - er volgen nog vijf andere. Eerst wordt het amberkleurige vocht in het glas bekeken. Dan gaat de neus in het glas. Een beetje rook ('Gin poasvuur, een betje'), noten, amandelen, room en toffee, ontleedt de kenner de smaken. Het hoofd protesteert tegen de straffe alcoholgeur, 40 procent, maar daar weet Goossen wel wat op. Eerst de lippen vijf seconden tegen het glas tuiten en de drank er een beetje tegenaan laten lopen. En dan eindelijk: proeven. Spuugbakjes zijn er

niet. „'t Is hier verdikke geen wijnproeverij, uitspugen is jammer”, roept de man in kilt en dat beaamt iedereen grif.

De tweede whisky is een Springbank, met meer invloeden van de zee. „Daar gaat het lichaam van open. Die kun je rustig op je terras drinken en dan nog met de vrouw 25 kilometer fietsen.” Weer gelach, maar als je de mannen diep in het hart kijkt nemen ze er liever nog één, op dat terras, en laat dat fietsen maar fijn zitten. Dit is een avond uit die alles heeft: gezelligheid, het goede leven, en je steekt ook nog wat op. Bijvoorbeeld dat je water op zo'n avond het beste met een pipetje kan toevoegen. „Als je teveel doet heb je Rivella Light, da's jammer van een fles die meer kost dan zes kratten bier.” Die boodschap glijdt er goed in, de pipetjes blijven nagenoeg onaangeroerd.

De avond is op touw gezet door de Goorse Usquebaugh Society, een groep liefhebbers van whisky die na een eerder optreden van Goossen het heilig vuur kreeg en nu elke twee maanden samenkomt. „We hadden meteen al 25 mensen, van jong tot oud, van echte liefhebbers tot complete leken. Maar wel allemaal liefhebber. Het gaat ons er niet om dat je kunt roepen: ik drink alleen het allerduurste. Je praat erover, proeft van alles, en als je een lekkere hebt vraag je de anderen of ze die al kennen. Het is gezellig, het scheidt een band”, zegt Max Denneboom, die met Ernst Pieper en Geerhard ten Berge aan de wieg stond van het clubje. „We zijn bijvoorbeeld samen naar de Whisky Fair in Hengelo geweest. En we hebben hier een whiskydiner gehad en al eens samen sigaren gemaakt. Binnenkort gaan we naar Texel”, zegt Ernst stralend. „Daar is een café met wel 1500 soorten whisky.”

En het mooie is: zoals de karakters van alle mensen in de zaal verschillen, zo veel whiskysmaken zijn er ook. Wat de één heerlijk vindt, spuugt de ander zo weer uit. Goossen kijkt bij de beoordeling altijd naar de paar dames in het publiek, zegt hij eerlijk. Want terwijl mannen bij alles stoer rondkijken en roepen dat het prima is, kunnen vrouwen geen emoties veinzen. Met een geweldige mimiek doet hij een vrouw na die iets heel erg smerigs drinkt. Weer bulderend gelach. De avond kan niet meer stuk: nog vier whisky's te gaan en het is nu al een toppertje.

► Meer informatie?
www.goossenwhisky.com

Foto: Rikkert Harink